

ELŐFIZETÉS:
Egész évre . . . 6 ft.
Fél évre . . . 3 ft.
Negyed évre 1 ft. 50 kr.

A lap szellemi részét
illető küldemények a
szerkesztőnek, anyagiak
a laptulajdonosnak kül-
dendők.

BÁCSKA.

MEGYEI KÖZÉRDEKŰ POLITIKAI KÖZLÖNY.

HIRDETÉSI DÍJ:
egy I. hasábos petit sor 10 kr.,
többszöri hirdetésnél olcsóbb.
Nyilttér sora 25 kr.
Bélyegdíj minden hirdetésnél
30 kr.
A hirdetések Bittermann
Nándor könyv- és könyvnyom-
dájában és a szerkesztőnél fogad-
tatnak el.
Kéziratok nem küldetnek vissza.

Egyes szám ára 10 kr.

Megjelen minden kedden és pénteken.

Egyes szám ára 10 kr.

Gróf Khuen-Héderváry.

Budapestről előkelő kézből kapjuk a következő sorokat:

Minden jel arra mutat, hogy az ez időszertint horvát bán a jövő embere Magyarországon. Annak praedestinálta már előbb a királynak bizodalma, azzá lenni segítette a képviselőház többségének a szabadelvű pártnak — igaz, hogy habozások után bekövetkezett — csatlakozása, s maga a közvélemény, mely az utóbbi időben megingott s megzavarodott közállapotok megszárdítására s kitisztázására benne joggal — mert eddigi közpályáján tanusított erényei alapján — hatalmas tehetséget, hatalmas akaraterőt lát.

Kormányának megalakulása már csak napok kérdése, s akkor majd meglátjuk, hogy mily program alapján kezdi működését, mily eszközök azok, melyekkel a megingott közállapotokat szanálni akarja. Ismerjük a közállapotaink megromlását jelző szimptomákat. Egyik ezek közül a király öfelségének nyílt bizalmatlansága a lemondott kormány taktikájára, melylyel egyháziügyi javaslatát megvalósítani törekedett, s melyben a szélsőbal épen legradikálisabb, az 1867-iki kiegyezést legmerevebben támogató része által történt szövetségnek támogatása is nagy szerepet játszott. Másik szimptoma azon nagy nyughatatlanság, mely az ország egy nagy részét felzavarta a lelépett kormány radikális reformjai miatt, melyhez nagyban hozzájárult az ország konzervatív részének azon taktikája, melylyel a koronának bizalmatlanságát még inkább élesztette, s teoriája a király s a többség akarattörvényének egymás iránti viszonyáról, amely teoriából a királyi jog korlátlására irányuló törekvések színét vélték kimagyarázni.

Az új kormányelnök feladata lesz tehát a megnyugtató, bizalomkeltés úgy föl, mint lefelé. A királyi bizalom a mi sajtóságos államjogi és nemzetiségi helyzetünkben a magyar nemzetnek s államának oly megmérhetetlen értékű kincse, melyet meg kell tartanunk s ha megfogyott, vissza kell állítanunk minden áron: a királyi igazságos s alkotmányos értelem kezesége arra, hogy jogainkból ár, tehát lehetetlenség, nem kívánatik. Lefelé a liberálisokat nyugtassa meg az egyháziügyi reformok fentartásával, a reformtól a nemzeti lélek kincseit féltőket pedig a végrehajtás okosságával s kiméletelességével. Majd meglátjuk

programjából az e célok elérésére szánt eszközöket, melyek egyuttal arra is hivatva lesznek, hogy a szabadelvű pártot végleg magához tudja csatolni?

A fuzióra, a kiegyezéshű pártok csatlakozására, melynek gr. Szapáry Gyula a képviselőházban oly annyira a nemzet szíve szerinti szószólója volt, ez utóbbi kérdés eldőléséig úgy látszik még nincs jó idő. De az bizonyos, hogy legfőbb ideje azon föntebb vázolt célok elérésének, melyek végett gr. Khuen-Héderváry kormányelnöki vállalkozása készül. Hogy egyedül a szabadelvű párttal-e, vagy fuzió útján: az mellékes; a feleletet az a megfontolás diktálja, hogy a kitűzött célok elérésére melyik módon szolgálható legjobban.

Legujabb.

Budapestről vett távirati tudósítás szerint Khuen-Héderváry gróf lemondott a kabinetalakításról és ezt be is jelentette már a királynak. A király Széll Kálmán bizta meg legujabban a kabinetalakítással, ki, ha el nem fogadja a megbízást, úgy a jövő bizonyára Bánffy Dezsőé.

Ujdonságok.

Kinevezés. A vallás- és közoktatásügyi miniszter Argay Bálint Bács-Bodrogh vármegye tanfelügyelőségéhez beosztott elemi iskolai tanítókat tollnokká nevezte ki.

Meghívó. A zombori Tóth Kálmán-kör igazgatóválasztmánya f. évi január hó 15-én (kedden) d. u. 5 órákor saját helyiségében ülést tart, melyre az igazgatóválasztmányi tagok tisztelettel meghívattak. Tárgyszorozat: 1. A szakosztályi ügyrendek iránti intézkedés. 2. Az első évi 2-ik és 3-ik alapszabályszerű estélyek iránti teendők. 3. A házistélyek szabályozása. 4. Az ülésig beérkező egyéb ügyek. 5. Indítványok.

A kereskedelmi középiskola felügyelő bizottsága tegnapi ülésein Kozma László országgyűlési képviselőt választotta meg az elhunyt Barthal József helyébe. Egyuttal dr. Gertinger Pál lemondása folytán a kereskedelmi iskolának megüresült óradíjas tanár helyére dr. Hirmann Ferenc árvaszéki tölököt hozta javaslatba a közgyűlésen leendő megválasztás céljából.

Közzgyűlés. A zombori ügyvéd-egylet közgyűlése f. évi január hó 20-án d. e. 11 órákor a Vadászokt emelotti helyiségében lesz megtartva.

Meghívó. A „Zomborvidéki rabsegélyező-egylet” rendes évi közgyűlését f. hó 20-án, vasárnap d. e. 10 órákor tartja meg a kir. törvénytörvények polgári tanácsstermében, (Vármegyeház 1-ső emelet), melyre az egylet tagjai ezuton tisztelettel meghívattak. Tárgyszorozat: 1. Elnöki jelentés. 2. Pénztárnoki jelentés. 3. Választmányi tagok választása. 4. Netáni indítványok előterjesztése. Zombor-

ban, 1895. évi január 9-én. Mayer Károly, kir. altgyézs, egyleti titkár.

Szerum-telep Budapesten. Hieronymi belügyminiszter elhatározta, hogy Budapesten a difteritissavó gyártására telepet rendez be. Így tehát Budapest harmadik városa lesz Európában, mely szerum-telepet rendez be.

Tisztelgés. Bezdánból írják, hogy az ottani tüzoltó-testület parancsnoksága és tisztikara, Csirzka Konrad főparancsnok vezetése mellett, Bosnyák János, községi jegyző, mint egyleti elnök előtt, azon megrendítő csapás alkalmából, mely ötlet és mélyen sujtott családját, az egyetlen, kedves Pista fiának f. hó 10-én történt gyászos elhunytával érte, f. hó 10-én testileg tisztelgett, hogy mély részvételének őszinte kifejezést adjon.

Baja-kalocsai vasut. A pestmegyei solti felső-, közép- és alsójárás érdekelteit a napokban érkezőt tartották, amelyben általános helyesléssel fogadtatt gróf Teleky József és érdektársainak azon törekvése, hogy a duanalleki községeket egybekötve, Bajától Kalocsáig építendő és így a budapest-zimonyi fővonalba beszakadó vasuti vonal építtessék. Az érkezőt elhatározta, hogy ezen építést anyagi hozzájárulással hajlandó támogatni.

A Rudics-hagyatéki ügy az országos fegyelmi bíróságot is foglalkoztatta a napokban. Emlékeztetnek olvasóink, hogy a kuria annak idején megváltotta a két alsóbb bíróság ítéletét és kimondotta, hogy a báró Rudics József-féle hagyatékából a pereskedő oldal-rokonokat semmi sem illeti. Az érdekeltek erre a legfőbb fegyelmi bírósághoz fordultak azzal a kérelemmel, hogy az előadó kuriai bír., illetve a kuriai tanács ellen rendelkezje el a fegyelmi eljárást, mivel a sérelmes ítélet tényferdítésre volt alapítva. A legfelsőbb fegyelmi bíróság megvizsgálván az ügyet, kimondotta, hogy a panasz nem alkalmas a fegyelmi eljárás megindítására.

A „Monostorszegi Olvasókör” folyó hó 1-én tartotta meg rendes évi közgyűlését. Az alig tíz hónapja fennálló kör vagyona készpénzben: 102 ft 15 kr, beruházásokban: 162 ft 74 kr, könyvekben: 14 ft 85 kr; összesen tehát: 279 ft 74 kr. A megjelölt tisztújításnál újlag a volt tisztikar választott meg csaknem egyhangulag; és pedig elnökké: Jámbor Béla, alelnökké: Bikiczky Tamás, jegyzővé: Orehoja Béla, pénztárnokká: Tuster Ignác, könyvtárnokká: Osztrogonác István. Továbbá a választmányba beválasztott Késmárky Géza; a vigalmi bizottságba: Füst Salamon, Weinberger Mór és Késmárky Géza; a könyvtári bizottságba: Reiter Ferenc. Számvizsgálókká megválasztottak a f. évre: Schlachter Antal, Bruck Gusztáv és Felder Jakab. A rendes tagok díja 3 ftban, a kültagok díja 1 ftban állapított meg a folyó évre. Végül elhatározta a közgyűlés, hogy a kör egy éves fennállását működtető előadással egybekötött táncvígalmal fogja megünnepelni.

Bucsuzó színészek. Erzsébet Károly legközelebb megvált a szintársulattól. Ugy halljuk, hogy a moszkvai operánál nyert alkalmazást. Mielőtt azonban kiköltözne az országból, Budapestet egybe fog kelni Lányi Szidi színésznővel. Ugyancsak megvált a társulattól Weber Ferike is.

A „BÁCSKA” tárcája.

Téli dalok.

I.

Csikorgó fagy, téli világ,
Nem nyílik már rózsavirág,
Hó lepi az erdőt, rétet . . .
Nincs már több vidám élet.

Fülemile nem dalol már:
Krákog ám a varjú madár,
Nem zöld levél hull a fáról,
Jégesap az a legjavából.

Csikorgó fagy, téli világ,
Mégis nyílik rózsavirág,
Édes, te vagy a virágom,
Virulsz nekem télen-nyáron.

II.

Csilíngelve repül a szán a fagyon,
A ki hajítja, be sietős útja von!
A ki hajítja, az én vagyok, sietek,
Mert különben megöl meg a nagy hideg.

Akárhogy csip a hideg, nem bánom,
Ha fagy ül is a két piros orcámon,
Világít már a kis kunyhóm ablaka,
Fölmelegít majd a rózsám ajaka.

Maróthi János.

SZABAD ÉG ALATT.

Öreg este volt!

Mély álom borult a természetre!
A táj költői néma csendjét, csupán a kint tanyázó birkanyájak — néha-néha megszólaló — rekedt kolompja és a szigeti erdők szárnyas éji örei, a baglyok tremolós füttylése — szakítják meg.

A sziget partját szegélyező hatalmas tölgyek a kiállott számtalan vihártól megörnyedve, alázatosan hajlanak a Duna ezüst fodrai felé — fantasztikus alakokkal árnyékolván be annak csilámló tükrét.

Ezen jótékony árnyékban ép most surran tova parányi esőnáján egy boeskoros atyafi, hogy a „szögény embőr szép szörivé” szörözte — portékáját, — egy-két napi fözésre való fészkét — biztos révbe juttatbassa.

Bent a faluban is minden esőndes!
Az egyetlen — feltedezhető — lámpafény, a tetszetős község háza egyik sarok ablakán át dacol a hold szelid fényével.

Itt tanyáznak t. i. a fáradhatlan hü kisbirkák, kik békés álomba merülve éberen örködnek a község legbecesebb kincse — a pénzmentes tűzszekrény — fölött.

A templom tisztára meszelt tornya merész felkiáltójelként emelkedik a magasba. Aranyozott keresztjét misztikus fényben fűröszi az ezüstös hold, mely az égbolt milliárdnyi csillagaitól környezve, nappali fényvel árasztja el a csinos falueska sugar-egyenese utcáit.

A torony órája most kongatta el épen az éjféli utáni 1 órát. — a midőn mintegy varázsütésre két egyenruhás alak jelent meg a fő-utca felső sarkán.

Banya Ábris és Pupák Marci kvalifikált községi rőndérek azok, kik forsriktmészik apró és lassu, — de mindenekelőtt tekintéllős rőndéri lépőgetéssel cirkálják be a falu utcáit, — híven örködven annak esőndes nyugodalmas jóéceakája érdekében.

Most egyszerre megállapodának és óvatosan körültekintének.

Miután pedig a maguk tekintéllős személlén kívül, más tekintéllős személlén egyéniségöt nem láttának, Banya

Ábris kivéve a nadrágja balzsebében letéteményezett üvegkulacsot és illendően Pupák Marci bajtársára köszöntötte. Pupák Marci szintén azonképen csölekdövé, ismét megindulának és halk hangon folytatták az eszmecsere, mely az óra kongása és a papamorgó bevételezése által pár pillanatnyi félbeszakítást szenvedéllözött.

— Hiddé testvér, — vevé fel a beszéd fonatát Banya Ábris — nem az pálinka beszél belüllem, sem hizelgynyi nem láttál engemet soha, de annyit mondhatok, vaktújjak mög itt az esellagos ég bötözattya alatt, de mingyá, ha nem igaz, hogy erányodba mindétig a letjobb szívve viselőködtem! Mert tudod testvér, szeretöm a magamfajta entilligens, ödött eszü embörököt, akikvel és akikhöl egy őszinte mondást gyakorolhatok.

— No, ammán igaz! — hagyá helybe Pupák Marci. Mindég is tisztöltem az eszüdet pajtás! És én mög csak annyit mondok, mindön büszkélködés nélkül, — mert abba sosem szenvedéllösködtem, — hogy ameddig Banya Ábris, — értöd? mög Pupák Marci örködnek az pögárok tösti épsége, mög az ringy-rongya fölött, addig nem kö fényi, hogy az templom tornyárú lelopik az körösztöt! — Nem biou!

— Látod, Marci testvérom, az illen értölmségös szavazat jólesik énnéköm! Hanem hiddé neköm testvér, hogy a jelöléti rőndérségi intézményösség nem ér egy marék kapadobáuyt se! Igaz, hogy az szögálatvövéstü összerogyni nem rogyunk, hanem hát nincsen mög az a hatalmatossága ami és ahogy az, az megyei lögönségnek mögvött. Tudod testvér — folytató Banya Ábris elme-rengre az elmúlt szép idök fölött — jó módöm vót azon tájban énnéköm! Az tekintéllöm mög vót akkora, mint most akármellik ködi feöszögábirónak — ha nem több! Nem szükütem semmibe. Ösztán tudod testvér, vót mindönöm! Böcsületes uton szép szörivé szörözhettem! Hát ösztán az a rongyos, ehös száju, koszlóder pugris pögárság nem ránk fogta, hohhát mi együtt lopunk a lopókka!?! Pedig hát lopott az lopós fene! Dehogy loptunk! Az csak magasabb rőndéri lölöményösködés vót az mi részünkrü! Hát tudod testvér, mi csak evöttük tölük a lopott jószág felit, hogy ne lögyön teljes az örömük a cudaroknak. —

Gazdátlan ötvenes. A pénzügyigazgató egy ötvenes bankót küldött át a napokban a város polgármesteréhez, hogy azt belátása szerint fordítsa valamely jótékony célra. Annak az ötvenesnek pedig érdekes története van. Egyes-bajos ember felelte azt ottan a direktió egyik hivatalnokánál — készakarva. Minthogy pedig az olyan ember, a ki készakarva feleli valakinél a pénzt, nem szokta azt visszakérni, ergo az ötvenes jótékony célra megy — a parkban létesítendő kioszk alapjára.

Tüzeset. Bezdánban — írja tudósítónk — folyó hó 9-én esti fél 7 óra tájban kigyulladt Koller Péter szegény fazekas iparosnak nádfedelű lakháza s annak tetőzete teljesen leégett. A tűz, mint a helyszíni vizsgálat kiderítette, kéménytűzből keletkezett, mely aztán átcsapott a nádfedelőre s a gyorsan megjelent tűzoltóság csak nagy erőfeszítéssel bírta azt lokalizálni. A kár mintegy 250 frt, ami annál inkább sújtja a szerencsétlen károsultat, mivel télviz idején 7 apró gyermekével hajléktalanná lett. A helybeli tűzoltó-egylet elnöksége a könyörületesség szép példájával jár elő ez alkalommal, amennyiben a károsult — ki szintén tűzoltó — és nyomorba jutott családja segélyezésére, rögtön könyörödmány-gyűjtést indított meg, mely hisszük is, hogy szép anyagi sikerre fog vezetni.

Linder György ügye. Linder György orsz. képviselő ügyében, miután Petrovits Geraszim a vádat visszavonta, a törvényszék Tóth Ernő kir. táblai bíró elnöksége mellett tartott ülésében az eljárást beszüntette. Linder ugyanis időközben Petrovits Geraszim 5000 frtnyi kárát megtérítette. A törvényszék e határozata végérvényes, mert ellene a vádhatóság sem felebbezett.

A karlócai templomrablás. Említettük már, hogy a karlócai székesegyházat kirabolták. A tetteseket sikerült elfogni Burasits Dusán és Schweighardt József személyében. Vesztük az okozta, hogy a mintegy 1000 frtos értékű tárgyak szétszórtasán összevesszük s így egymásra vallottak. A kihallgatás során bevallották, hogy a zombori templomokat is meg akarták tiszteletlenségükkel.

Öngyilkosság. Manojlovits György, a szabadkai közgazdasági bank igazgatója, volt városi ügyész, e hó 4-én Szegeden öngyilkos lett. Hogy mi volt szerencsétlen tettének indító oka, azt sejteti sem lehet. Legvalószínűbb, hogy elmezavarban követte el tettét. Halálának híre általános részvétet keltett Szabadkán, hol jellemes, előzékeny, humanisztikus gondolkodású, vallásos és nemzetiségi különbség nélkül becsült és szeretett alakja volt a társadalomnak. A vezetése alatt álló bank ügyeit a legkifogástalanabb rendben hagyta hátra.

Furfangos borágens. Szenzációs letartóztatás történt a napokban Bács-Madarason. Pecsulics Sándor bajai lakost fogta el a csendőrség, a ki borágensnek adta ki magát s különféle bácsmegeyi községekben bortünyök gyanánt körutazott. Körutját Bács-Almásán kezdte, a hol hetven hektoliter bort vásárolt s Bács-Madarason végezte, a hol háromszáz hektoliter bor erejéig usztatta be a szőlősgazdákat. Magát némely helyeken a „Geringer és Berger“ cég bevásárlójának, másutt „Pollák Bernát és Boschan Péter“ borkereskedők megbízottjának mondta. A borokat hektoliterenként 12—15 frtban alkudta ki. Sokat kóstolgatott vásárlás közben, aztán a neki tetsző borból lepecsételtette, azt mondva, hogy 2—3 nap múlva eljönnek a borért s kiféztetik az egészet. Néhol éjjeli szállásra marasztalták. Ilyen helyeken a kialakított borból a lepecsételést előtt nagyobb mennyiséget kivettettek s vizet töltött helyébe, aztán a kivett mennyiségből nagy daridókat rendezett. Néhol az egész hordót odaállította a pince közepére s addig tartotta pecsételést, a míg a mulatság tartott és a hordó tartalmára a mulatozóknak szüksége volt. Olykor a borkak fele is elfogyott, de ez nem hozta zavarba: a mulatság után tiszta vízzel feltöltötte a hordót és saját pecsétjével lepecsételte. Mikor a mulatozással betelt és pénze fogyani kezdett, újabb boroszákat fogott magának. Ezek borait ugyancsak megvásárolt boroknak jelentette ki oly feltétellel, hogy kezére játszanak, a hordókból 1—2 hektolitert neki engednek át, s ezt tőle kész-

pénzen megveszik olyan ában, mint ahogy ő a bort általában kialakította megbízói számára. A jámbor szőlősgazdák lépre mentek, sorra mezfették a hordókat, a lecsapolt bor helyébe vizet töltöttek, s mikor Pecsulics a hordókat lepecsételte, a lefejtett bor árát szépen kiféztették neki. Gazdák egész sora vásárolta meg ilyen formán a saját borának egy részét Pecsulicstól olyan ában, a melyet ő a borért ajánlott s a gazdák egész sora elegyítette föl vízzel borainak nagyobb részét abban a tudatban, hogy a lepecsételést hordót úgy is elviszik a borágens megbízói, a borkereskedők. Pecsulics ilyen formán soha ki nem fogyott a pénzből, meg a mulatsághoz való borból. Vig élet volt ott, a hová a lábát betette s a mikor a faluból távozott, muzsikaszóval kísérték ki a bálás parasztok a derék, a gavallér bortünyöket. Talán még most is szólna a muzsika s folyva a bor körülötte, ha be nem vetődik Bács-Madarasra, Stamecz József kovácsmester házához, a hol pénzfogyás idején követelt módszere szerint akart eljárni. Stamecz meghallgatta a borkóstoló után a borágens feltételeit és úgy tett, mintha ő is hajlandó volna a borból egy részt lefejtetni, Pecsulicsnak kifizetni, a többi pedig vízzel elegyíteni és lepecsételésre átengedni, titkon azonban gyanakodni kezdett az ügyökre s táviratozott Bajára a „Geringer és Berger“ céghez. Innen nemsokára azt a választ kapta, hogy a cégnek Madarason borvásárlás céljából semmiféle megbízottja nincs. Pecsulicsot, a ki semmi rosszat nem sejtett és igen jól érezte magát Stamecz házában, a sürgöny alapján elfogták és átkísérték a bács madarasi büntető járásbíróhoz. Az átkutatás alkalmával, a vizsgálat legkezdetén mindjárt kintt, hogy egy kracjára sincs, csak a szőlősgazdától kapott pénzekből tartotta fenn magát. A becsapott gazdák most egyfelől a pénztiket, másfelől elrontott boraikat siratják. Pecsulicsot vizsgálati fogságba helyezték.

Halálos végű baleset. Kiss Ferenc, monostorszegi Szigar-réti kincstári erdővéd és Antal Imre, ugyanott Windischgrätz hercegi vad-őr folyó hó 6-án Monostorszeg községében időzvé, este 5 és 6 óra között ladikba szálltak, hogy a Dunán átkelve ismét haza, Szigar-rébe menjenek. A Kalangyos sziget csucsának megkerülésekor azonban oly szerencsétlenül ütődött ladikjukhoz egy uszó jégföldre, hogy az fölfordult és mindketten a Dunába estek. Kiss Ferenc erdővéd — ki uszni tud — óriási és kétségbeesítő küzdelem után szerencsésen partot ért, hol őt a segélyre siető emberek teljesen kimerülve és megdermedve találták. A szegény Antal Imre, hercegi vad-őr azonban — ki az uszásban járattan volt — a sziget partjához fagyott, széles jégpáncél alá került, hol halálát lelta. A hulla felkeresése iránt Reiter Ferenc kincstári erdővéd rögtön intézkedett, mit sikerült is másnap délután a kutató halásznoknak feltalálni. A szerencsétlenül járt szegény vad-őr esete méltó részvétet keltett községünkben. Özvegye és egy leánya siratják benne felfordultukat.

A Zasztava sajtótere. Említettük, hogy akkor, a midőn a Memorandum per véget ért, igazgató hangú cikk jelent meg az újdéki „Zasztava“-ban, melynek szerkesztője Popovics Milán. A törvénybe ütköző hírlapi cikk miatt a szegedi kir. ügyészség sajtópört indított a „Zasztava“ ellen, a melynek ügyét a múlt év december 17-ik napján tárgyalta a szegedi esküdtársak s Popovics Milánt vétkesnek találta s a törvényszék egy évi és hat hónapi fogság büntetést, továbbá 500 frt pénzbüntetést szabott rá. Az ítélet ellen Popovics semmisségi panasszal élt, a mely a napokban került a kir. kuria tanácsa elé. Az ügyet Székely Ferenc dr., kiriai bíró adta elő behatóan. Popovics a semmisségi panasz egyik pontjában arra hivatkozik, hogy ő az esküdtársak tárgyaláson két védőt jelentett be és a törvényszék csak az egyik védőt fogadta el. Kifogásolta még Popovics, hogy a büntetést fogságban rótták ki, holott az ő vétsége csak államfogsággal büntethető. A kuria e kifogásokat nem akceptálta és a semmisségi panaszt egész terjedelmében elvetette.

Elfogyott a szerm. Ezt a feleletet kapják a világ majdnem minden gyógyszerárában azok, akik a Behring által felfedezett difteria szert keresik. Az oka ennek pedig az a csaknem hibetetlen arányú kereslet, mely a múlt hetekben ezen legújabb szer iránt mutatkozott. Ugyancsak a főnebb említett okban leli magya-

rázatát azután az a nem épen lelkiismeretes és főleg üzleti szempontból erősen kifogásolható eljárás, amelyet a böchsti gyár vevőivel szemben magának megengedett. Magunk is megbizonyosodtunk a következő furcsa dolgról: Egy budapesti gyógyszerész még jóval a szermuláz beállta előtt több száz üvegre menő megrendelést tett a böchsti gyárban, amely azt azon feltétellel el is fogadta, hogy a rendelt nagy mennyiséget ne egyszerre, hanem rövid időközökre felosztva, küldhesse meg. A gyógyszerész ebbe beleegyezett s a 2—3 naponként kezdetben szabályosan megérkező küldeményekből képes is volt kielégíteni vevőit. A gyár azonban egy szép napon azon tudósítást küldi, hogy a szerm elfogyott s így egyelőre nem is küldhet. A mi gyógyszerésztünk azonban nem jött zavarba, hanem feltű a gyorsvonatra, kiutazott Höchstbe s ott pör és tetemes kártérítés iránt való kereset emlitésével annyira megpubilitotta a gyár igazgatóját, hogy az kiszolgáltatta a megrendelésből még el nem küldött pár száz üveg szermot. Alig érkezett haza a gyógyszerész a szállítmánnyal, másnap este már az utolsó üveget adta postára. Azonnal telegráfjal újabb szállítmányért, amire azután azon felelet jött a gyártól, hogy igenis küldenek neki szermot 25 üveggel, de csak oly feltétellel, ha azzal egyidejűleg három kilogramm antiprint is megrendel. Ha már most megdölgünk, hogy a 25 üveg szermot a gyár átlag 75 frtért adja ott helyben, s hogy a három kilogramm antipirin ára ugyancsak ott helyben 300 frt, be kell ismerünk, hogy egészen kifizető vállalat lehet az a böchsti gyár, ha 75 frt értékű, de igen keresett főrendelmény mellett 300 frt értékű más árut sőt a vevő nyakába. Ha már most elgondoljuk, hogy három kilogramm antipirinből, fél grammos porokat számítva, épen 6000 adag kerül ki, és ha tudjuk, hogy ezen drága szerből ennyi port bizony elég gyógyszerár egy egész év alatt nem ad el, akkor bizony beláthatni a budapesti többi gyógyszerész rémtünetét és bosszuságát is, akik ha szermvevőiket ki akarják elégíteni, akkor mászszámra kellene hoztatniok az antiprint is. Persze ezzel a gyár jelenleg épen nem törődik, mert hiszen a szermot még sokan egyedül üdvözítő szernek tartják. Remélhető azonban, hogy ezen anomália is pár hét alatt meg fog szűnni, mert jövő évben talán már Magyarországon előállított szerm is lesz kapható.

Betöréres lopás. Bezdánban f. hó 6. és 7-ike közti éjjelen — mint tudósítónk írja — a község egyik főbb pontján levő Ágits Miklós-féle üveges és szatócs-üzlet ablakát, még eddig ismeretlen tettesek betörték s azon keresztül nagyobb mennyiségű bolti árut és üveggészleket loptak el. A községi rendőrség az erélyes nyomozást azonnal folyamatba tette, amit nagyon megnehezít az, hogy a károsultnak még csak fogalma sincs arról, hogy kik tiszteletlenségükkel meg ez éjjeli látogatással.

Eötvös-alap. A „magyarországi tanítók Eötvös-alapját gyűjtő és kezelő országos bizottság“ tisztelettel felkéri tagjait és a tanítói özegek és árvák sorsát szivükön viselő nemeslelkű emberbarátokat, emlékezzenek meg járulékaikkal, adományokkal orsz. jótékony intézetünkről s küldjék be azokat még f. évi január hó 15-e előtt Roller Mátyas pénztároshoz (VI. Magyar utcá, 1. sz.) annyiaval is inkább, mert az előre látható kedvezőtlen mérleg szerint — a várható kegyes adományok nélkülözésével — csak igen kevés segély volna az évről-évre szaporodó segélykérők között kiosztható.

Az 1895. évi nap- és holdfogyatkozások. Az 1895-ik évben két holdfogyatkozás és három napfogyatkozás lesz. Ezek közül csak a két holdfogyatkozás lesz nálunk látható. Az első teljes és március 11-én a reggeli órákban fogjuk észlelhetni. Délnyugati Ázsiában, Afrikában, az Atlanti-óceánon, Amerikában és a Nagy-óceán északi tájain szintén észlelhető lesz a fogyatkozás. A második holdfogyatkozás szeptember 4-én lesz. Nálunk ezt csak részben észlelhetjük majd, miután a hold a fogyatkozás kezdete után 14 perccel már lemegy. A napfogyatkozások ránk nézve teljesen láthatatlanok lesznek.

Körözések. A szabadkai kir. törvényszék Odor Márton és Athanackovits Vidavar köröztesztét rendelte el. Odor Márton személyleírása a következő: bikityi születésű (Bács-megye bajai járás), volt bajai lakos, szolgál, nős, 31 éves, róm. kath., közép termetű, kerek

Hát tudod, úgy gondoltuk mi a komiszárus ural, az Isten is nyugasztajja az áldott porajit ott az nyugovó nyughelyen, hogy így majd csak emőgy az kedvük a zsványoknak az magántulajdon erányában táplált elemelési hajlandóságú. Dehát biz nem mönt el az kedvük a komiszárnak; és mindaddig nem is mönt e', míg osztán az esondérek elő nem kerültek és amikor osztán minket még szép esondésen barátságos jóindulatossággal színek eresztettek. Hej! sok jó pajtásommal együtt akkor úgy álltunk ebbe jaz répakerek nagy világba, mint az gyalogpaszuj karo nélkül!

— Hát biz igaz az pajtás, — kontrázott Pupák Marci — hogy nekünk községi rőndereknak még semmi ollas jelösbébb esőlekedet kapóra nem gyűtt. De hát, hogy a fránca is gyűnne kapóra, mikor ollan becsületös, esondós nép lakja ezt a rongyos falut, hogy még álmba se fordul mög abbaja hájtú büdös fejbe az lopási esőlekedet gondolatja.

— Hát én mög aszondom testvér, — viszonzá Banga Abris — hogy ne is forrgasson egy talu rühesse se illes aljas gondulatot az testének egy robadt részibe se, mert úgy vagnán hába az puskatusal, hogy ijedtibbe mingyá lönyelne azt a pulszkadarító aszott nyelvit abba jaz kovászos gyomrába! Különb testvér, — folytatá Abris rőndéri önerzetel — ez is csak az mellett tészön hévatalos bizonytságot, hogy a mi tekintellünk ollan tekintell, de ollan tekintell... hogy... hogy nincs több illen tekintell!... Aszondom én — Banga Abris!

— Hát tudod kedves pajtikám Abris — folytatá Pupák Marci az elmékedést — nem is ollan esunya állapot ez a rőndéri állapot. Mégis csak tekintellős hivatalos állomány ez! Igaz, hogy az fizetséget nagyon szűkre szabták, de hát az zálogolási müveltségű, ha nem is csurog, de esőppen néha mégis valami kis pótylékoeska az havi fizettségű.

— Csőppen-e?! Hát igaz, hogy esőppen — és ez erányban nem is fog közöttünk véleményzetős különbözöttségi nézetetérés kölényőzdni: — hanem hát tudod testvér... hogy hát... de megálljunk csak! Igyünk egyet előbb, mert kiszáradt már mögöst ez a kehős torkom.

— És Banga Abris és Pupák Marci, a hold szelid fénye mellett ismét barátságosan egymásra köszöntének.

— Hanem hát tudod testvér — folytatá tovább Banga Abris — keservesen szerezzük mi azt a rongyos hajtpőpézt!

— Abba is igazad van pajtás! — hagyá helybe megint Pupák Marci. Pedig az bitangoló libákat a leg-erőllősbbe rőndéri karhatalmatossággal hajtuk be kötele-ségünkhez liven; nem tekintellőzvé arra, hogy voltak-e kárba az görhessek vagy nem vótak; de hát akár vótak, akár nem vótak, hát ne illetlenkődjék be összevissza jaz győpöt, mög az országutját, ahun én, mög más tisztösségös pógár mögfordul.

— Okosan beszílsz Marci! — mondá dicsérőleg Banga Abris a bajtársának — hanem hát ugye e testvér millen és mennyi gorombaságot kö nekünk rőndéri önerzetemnyvel és tekintell zsebre rakogatnunk azoktá a nasszáju uraktú, akik magukat intelligenceknek tartják, hanem azér nem rőstelnék még a böha hagyatékábú is elefántumot csinálni. Hejjába csak! nem minden embőr veszi be az müveltségöt! De nem ám!

— Hát én mög aszondom, — füzé tovább az eszme-ceserét Pupák Marci, — hogy ha mán azoknak az uraknak nem égi ki az a savós színű pófájuk, folyton és mindétig a mi böcsületös hivatalos müködési esőlekedetünk mikénti eljárásának fogantatása ellenébe áskálőzdi, hát ammög csak hagygyán; hanem, hogy mindön istentü itt felejtött az adófizetésbe kehössé vát tudőfejü paraszt is minket esahujjon, emmán nines rőndjén; és ez imigyest továbbat nem is möhet! — Nem bion!

— A bion! — bölintott rá Banga Abris jóváhagyólag.

— Hanem persze osztég — fakadt ki tovább Pupák Marci — ha egyik vagy másik kopott ténurnak, vagy tudőfejü parasztnak — hévatalos kötelözmenyömbü kiföllő azonnali rőndéri intézködményömet mögtellősitvel — az görösös lovát, kukacos disznaját, vagy az bicögő libájít tellős errel az zálogolási müveltség tekintetébü saját rőndéri szömlősségömnek igénylésbe vétöle mellett az faluházára hajtom. Hej! akkor osztán az a sok nasszáju

ténurnak, vagy mi a szönt szusz, mög az a tudőfejü, máleszáju pugris is ollan tisztölötel kacsingálőzdnak az szemeim közé, mintha valamennyive jęgybe járnék. Osztán csak gyözsem hallgatni azt a rémisztő sok „tisztell Pupák ur“, „kedves Marci barátom“, „édös Pupák bátyám“, mög „aranyos Marci bácsi“ miz ides szavalmányokat. Hát persze, tudod pajtás, illenkor osztan rőneteg az a tisztölet, a mikvel bennünket guta mödjára környe-keznek. Hanem osztán mikor mán jó szívve, lölökke, egy kis kézzelfogható elismerési megnyilatkozás ellenébe visszajadtuk böcsületösen, mindön füzetség nekül az girhes jószájukat, akkor osztán mögöst csak mihaszna Andráso-knak, naplopóknak, mög trotyliknak neveznek bennünket azok a koszlóderek! Hogy a fránca kezdené ki a zúzájukat!

— Enneköm is ilyesforma hévatalas ügyem támadt vala az minapába! — kezdé Banga Abris — egyet kö-hintve.

— Hát ammög mi a fránca vót? — Lassan testvér! Elmondom én azt neköd tövirü-bögyüre, csakhogy elsöböt erőssijük mög magunkat, mert bion még jó idejig kö nekünk itt künn esavarogni! — Azám!

— És Banga Abris ismét elővéve üvegkulacsát, barátságos mosolylyal köszöntött Pupák Marci kollégájára, a ki szintén egy egészséges jó húzást téve. — egy „Adj Isten egészségre pajtás“ — jókíváunatt nyujtá vissza azt további mögözés végett Banga Abris tisztell bajtársának.

Fél kettőre járt már az idő! Gyöngé szellő emelkedett most, mely a fák szép zöld leveles ágait lengésbe hozta.

A ragyogó gyémántokkal telehintett égboltozaton egy-egy sötét felhő kezdett felvonulni lassan, nehézkösen. A hold, mely eddig egykedvűen tekintett le e szunnyadó sártekére, most ijedt arccal, ügyetlen gavallér mödjára bukácsolt e felhőrongyok mögött, mintha lázasan igye-keznék menekülni e tolakodók sötét köréből.

(Folyt. köv.)

arcu, szen
arca borot
a neve ki
leírása a
kai illető
testalkat
borotvált
törvényszé
kir. ügyes

Lap
közgyűl
utáni ó
sőkink sz

Ha
pénzügyi
lete követ
részéről,
kivétése t
kik a ha
állítás laj
veres szö
nyilvánít
testi fog
keresetek
teljesítés
XL. t. e
az 1889.
fel nem a
engedélyt
zetségtül
Ezeknek
13. §-a 3.
rendelkez
rint 1895.
nál), ahol
b) lakasul
katonai sz
től fogva
évben há
azon kivt
díjat az e
vagy mü
adóját, a
nál ingye
okvetlent
a munkas
ott utólag
mulasztás
kírovanló
szegének
díjköteles
adóval m
előljárás
jelenve v
azt tenni
teljes sz

Ren
Reg
sági tago
részéből
szőnyegre
pótadó
bisszúk,
való tünt
Oriz
főispán
mult köz
rendkívül
határozat
vett. Eze
sem tövő
megnyitj
főjegyző
Kanut a
Leg
lasztmán
sített a
pótadón
ségelet
gondla
vevő ref
A
J
mond m
törtszám
ben nem
adót, a
százre
déstől,
kivette
zik-e.
szert
folyam
sokat sz
tehat —
tárából
polgárai
bele a
vájzon
előszere
tudjuk,
keretéb
Ve
betöltés
kivüli
sorozat
S
évtizede
tások 10
gyűlésb
telenség
S
szóló p
százszre
vaslata
gátás v

arcu, szemei szürkék, szemöldöke, haja gesztenyeszín, arca borotvált, különös ismertető jele: hogy jobb karján a neve ki van tetovírozva. — Athanazkovits személyleírása a következő: bajai születésű, kereskedő, szabadkai illetőségű, gör. kel., 35 éves, magas termetű, erős testalkatu, barna arcszínű, haja és bajusza fekete, álla borotvált, nyomozni és kézre kerülni esetén ezen kir. törvényszékhez leendő átkísértetés végett a legközelebbi kir. ügyészségnek átadni sziveskedjenek.

Lapunk jelen száma a mai érdekes közgyűlésre való tekintettel csakis a délutáni órákban jelenik meg, miért is olvasóink szives elnézését kérjük.

Városi ügyek.

Hadmentességi díj. A zombori magy. kir. pénzügyigazgatóság 95,010/II. 1894. számú körrendelete következtében, Zombor szab. kir. város tanácsa részéről, a hadmentességi díjnak 1895-ik évre leendő kivetése tekintetéből közhírré tétetik, hogy mindazok, kik a hadiszolgálatra mindenkorra alkalmatlanok, az állítási lajstromból töröltettek; továbbá, a kik mind fegyveres szolgálata alkalmatlanok, fegyverképtelenné nyilváníttak; továbbá, a kik a katonai szolgálattól oly testi fogyatkozás miatt bocsátottak el, mely őket keresetképtelenné tette s mely nem a katonai szolgálat teljesítésének következménye; továbbá, a kik az 1868. XL. t. c. alapján, mint családfentartók felmentettek és az 1889. évi VI. t. c. életbelépése után is bármely okból fel nem avatottak és végre, a kik külföldre költözési engedélyt nyertek és hadmentességi díjzétési kötelezettségük még tart: hadmentességi díjat köteles fizetni. Ezeknek előrebocsátása után az 1880. XXVIII. t. c. 13. §-a 3. pontja alapján felhivatnak az idézett törvény rendelkezései alá eső hadmentességi díjkötelesek, miszerint 1895. évi február havában azon községnél (városnál), ahol állandóan tartózkodnak: a) polgári állásukat; b) lakásukat; c) a sorozójárást és községet, melyben katonai szolgálat alul felmentettek; d) azon évet, melytől fogva a felmentés számítandó; e) s reájuk a megelőző évben bármely községben kivetett összes állami adót; azon kívül: f) azon védkötelesek, kiknek hadmentességi díját az említett törvény 11. §-a értelmében a családfő vagy munkaadó fizeti, ennek nevét és megelőző évi adóját, illetőleg lakását a községeknél, illetve városoknál ingyen kapható nyomtatványon, köteleességszerűleg okvetlenül jelenteni be. A bejelentés megtörténte után, a munkaadó személyében netalán beállott változás ugyanott utólag bejelentendő. Ezen adatok bejelentésének elmulasztása az idézett törvény 20. §-a értelmében a kirovándó hadmentességi díj három egész hatszoros összegének megfelelő pénzbírságot von maga után. Azon díjköteleseknek, kik állandó lakbelyükön kívül másutt adóval megróva nincsenek, megengedtetik, hogy a községi előjárás (városi adóigazgatóság) előtt személyesen megjelene vallomásukat ugyanott tollba mondassák, de ha azt tenni elmulasztják, a fentebb jelzett pénzbírság ellenük teljes szigorral fog alkalmaztatni.

Rendkívüli megyei közgyűlés.

— 1895. január hó 11-én. —

Rég nem látott a megye gyűlésterme annyi bizottsági tagot egyült, mint amennyien ma a megye minden részéből összegyűltek. Igaz, hogy fontos tárgyak kerültek szőnyegre: az újonnan rendszeresített állások betöltése, pótdadó megszavazása, de nem véltünk csalódnai, ha azt hisztük, hogy a tömeges megjelenés főispánunk mellett való tüntetés és bizalomnyilvánítás világos jele is volt. Óriási éljenzések között nyitotta meg Sándor Béla főispán a gyűlést d. e. 10 órakor s előadja, hogy a múlt közgyűlés az újonnan rendszeresített állásoknak rendkívüli közgyűlésen való betöltését határozta el, mely határozatot a belügyminiszter is jóváhagyólag tudomásul vett. Ezért hívta össze a rendkívüli közgyűlést, szívélyesen üdvözlő a nagyszámban megjelent tagokat, a gyűlést megnyitja, a jegyzőkönyv vezetésével Karácson Gyula főjegyzőt, a szólni kívánók feljegyzésével Mikosevits Kanut aljegyzőt bizza meg.

Legelőbbben is tárgyalás alá került az állandó választmány javaslata, mely szerint az újonnan rendszeresített állások szükséglete címen a már kivetett 4% pótdadón kívül még 2% pótdadó vetessék ki. A szükséglet 14,140 frtot tesz ki. Az állandó választmány nagy gondnal szerkesztett javaslatát Városy László főszámvéví referálja.

A javaslat felolvasása után felszólal: Dr. Engelmann Zsigmond: Sűrűn ismétlődik, ugymond megyénkben a pótdadó kivetés, igaz, hogy csak törtszámokban, de sok kicsi sokra megy. A jelen esetben nem arról van szó, hogy egy évre vessünk ki pótdadót, hanem örök időkre; nem 14,000 frtről, hanem százezrekről van szó. Nem zárkózik el ugyan azon kérdéstől, vajjon azon cél, melynek érdekében a pótdadó kivetetni céloztatik, feltétlenül szükségesre vonatkozik-e. Ámde ennek ellenkezője kivüláglik — szónok szerint — onnan, hogy eleinte állami segélyezésért folyomadtak, de a belügyminiszter nem látván az állásokat szükségesnek, a segélyezést nem adta meg. Amit tehát — ugymond — az államnak kincsekkel teli pénztárából nem nyerhetttünk el, azt ne akarjuk a megye polgárainak sanyargatott zsebéből kivenni. Nyugodjunk bele a kormány bölcsességébe. További fontos kérdés, vajjon most a közigazgatás rendezésének ktszében célszerű-e új állásokat rendszeresíteni, melyekről nem tudjuk, vajjon bele foguak-e illeni az országos reform keretébe.

Végül szabályellenes az esetleg megürlendő állások betöltéséről is ezen a közgyűlésen határozni, mert rendkívüli közgyűlésen csak az tárgyalható, ami a tárgysorozatban fel van véve.

Sándor Béla főispán csak azt jegyzi meg, hogy évtizedek óta gyakoroltatik azon praxis, hogy a választások folytán esetleg megürlendő állások is ugyanazon gyűlésben töltetnek be. (Általános helyeslés.) Törvénytelenségről itt szó sincs.

Szendy Lajos: Nem áll az, hogy itt örök időkre szóló pótdadó megszavazása céloztatik s hogy ekként százezrekről lenne szó, mert az állandó választmány javaslata világosan megmondja, hogy ez csak a közigazgatás végleges rendezéséig szól. A közigazgatás jól fel-

fogott érdeke vezérelte a megye vezető férfait az új állások rendszeresítésének indítványozásakor. (Általános helyeslés.)

Schmausz Endre alispán: Alaposan megcáfolja dr. Engelmann összes érveit. A pótdadó kivetésénél lényeges kérdést csak az képezhet, vajjon szükséges célra fordítatik-e az vagy sem. Nem áll az, hogy a belügyminiszter a rendszeresíteni szándékolt állásokat feleslegeseknek tartja, mert leiratában azt jelenti ki, hogy az állami költségvetés előirányzatában a dotáció felemelés fedezetet nem talál s így ezen okból nem adhat anyagi segélyt, minthogy azonban Bácsmegeye adózási viszonyai kedvezőek, viselje a megye az új állások terheit maga. Különbben is ezen állások rendszeresítésére vonatkozólag a törvényhatósági bizottság már hozott egyhangu határozatot, így tehát a szükségességet már maga is — bizonyynyal megfontolva — kimondotta.

Az új állások rendszeresítése nemcsak a munkával tulterhelt tisztikarnak, hanem főleg a nagy közönségnek érdekében tiszténik.

A polgárság megterheltezésére vonatkozólag hivatkozott arra, hogy két, a miniszter által szükségesnek jelzett cím elejétét, csak hogy a költség kevesbítették. Elfogadni kéri az állandó választmány javaslatát. (Zajos éljenzés.)

Mikosevits József: Nyiltan kimondja, hogy a pótdadóért a megyében nem nagyon lelkesednek. Ennek oka a rossz termelési viszonyok s a pénztelenség. Így hát, ha valaki itt e gyűlés teremében felszólal a pótdadó ellen, azt rossz néven venni nem lehet. Ha a miniszter szükségesnek tartja az állásokat, dotálja az állam pénzből, melyhez az egyesek eleget adnak. Még ez egyszer azonban megszavazza a pótdadót. (Helyeslés.)

Dr. Engelmann Zsigmond: Zárszó jogával él. Alispán megjegyzi még Mikosevitsnak, hogy a szabad szótás jogát e teremben mindenki tiszteltemben tartja, s azt, ha valaki felszólal, senki sem veszi rossz néven.

Megejtetvén a szavazás, az állandó választmány javaslatát az összes 121 szavazat közül 118 szóval 3 ellenében elfogadták.

Következett erre a választás.

A törvényhatósági bizottság a kijelölt bizottságba beválasztotta: Czifrusz Ferenc, Piukovits József és Zákó Milán bizottsági tagokat; a főispán kinevezte: Popovits Vazul, Egl József és Fernbach Bálint bizottsági tagokat.

A kijelölt bizottság visszaérkezte után óriási éljenzések között — amit rég nem hallottak a megye falai — megválasztottak: központi főszolgabíróvá Poppovits Dusán, zombori főszolgabíróvá Tárcaay Dezsó, I-ső aljegyzővé dr. Mikosevits Kanut, II-od aljegyzővé Lederer Pál, utolsó aljegyzővé dr. Frank Mihály, árvaszéki ülnökké Raics Miklós és Ribiczey Béla, kik — Ribiczey kivételével — az esküt a közgyűlés színe előtt azonnal le is tették.

A tárgysorozat többi részéről jövő számunkban.

Színház.

Odette.

Hétfő, január 7.

Sardounak mély pszichológiával megírt, régi drámája. Az erény utjáról letévedt szerencsétlen asszonyok bánatteljes élete kiválóan alkalmas szerep arra, hogy jeles drámai színésznők, Laczkó Aranka, a tebenségét próbára tegye vele. A nagy pompában, de bánatos szívvel élő nagyvilági hölgyet kitűnő sikerrel mutatta be Laczkó Aranka és különösen kitűnt azokban a jelenetekben, a melyekben a számandó asszony szenvedéseit tárja föl.

Laczkó Arankáról nagy dicsérettel kell tehát ismét megemlékeznünk, de annál inkább meg kell rónunk a többi főszerepek személyesítőit. Botrányos indolenciát tapasztaltunk ismét, úgy hogy az első felvonás alatt már nyugtalankodott is a közönség és kicsi hiba, hogy hangos piszogszékbe nem tört ki. Hát vannak urak, akiket semmiféle eszközrel nem lehet rábíni a szerep megtanulására? Krémert hányszor röttük már meg, de hiába. Hanem aztán kérjünk, hogy miért kell ezt a közönségnek eltűnni. Semmi áron sem lehet segíteni? Amugy is olyan gyatra a társulat és hozzá még a szerepet se tudják soba!

Odette-ben örökké csak fél mondatokat és egyes szavakat hallhattunk Krémertől és Kishontól és csak hosszú várakozás után, amikor a sugó már ismételt szájukba adta a szót, egészítették ki a mondandókat. Polgárnál is erősebben kiértett ezuttal a szerepemtudás, de ő többé-kevésbé elpalástolta ezt a gyöngéjét a közbevett ismétlésekkel, meg a saját rögtönzéseivel, a minek helytelenségét persze ő is épen úgy ismeri, mint mi; csak hogy ő már annak hasznosságáról is meggyőződött.

Előfordultak olyan jelenetek, hogy a sugó szavai után valamennyien gondolkoztak, vajjon melyiküknek is kell azt utána mondani? Meg egy esetben pl. Kishontinak egy föladvándó stürgönyt kellett volna átadnia s ő elmondja, hogy „ime ez a stürgöny stb.“ de a stürgönyt nem találja sehol, mert persze nem volt nála; ki kellett tehát külön mennie, hogy behozza s addig a közönség várt.

Azt hittük, hogy tökéletes előadást láthatunk az Odette-ben és ime, mintha összeeszküdtek volna a színészek érdemes kollégájuk, Laczkó Aranka ellen, csak hogy elrontsák az ő jutalomjátékát.

A kisebb szerepek közül is csak egy-kettő ment jól. Laczkó Aranka megtett minden tőle telhetőt és a közönség olyan zajos tapsokkal kísérte a játékát, a milyen valóban ritkán hallható. A sok taps mellett egy babérkoszorút is kapott s e mellett a kulisszák mögött a közönség közt folyt gyűjtésnek eredményeképp szép összeg pénz is adtak át. Az igazi tehetség, akarat és igekezet méltó elismerése volt ez.

Királyfogás.

Keld, január 8.

Konti jeles operettje, a melynek kedves, de komplikált zenéjét mindig szívesen hallgatjuk.

A főbb szerepek Mészáros Kornélia, Érczkövy, Hetényi, Gyarmathy kezeiben voltak.

A szókimondó asszonyság.

Szerda, január 9.

Ezuttal másodsor ment már ez a jeles francia

judonság s a közönség ismét teljesen megtöltötte a színházat.

Az előadás jól ment, épen mint az első alkalommal. Talán az egyetlen darab a színművek között, a melyben a szerepemtudó urak részéről is tapasztaltunk egy kis igekezetet.

Némi szerepváltozás is állott be. A Weber Ferike szerepét Lenkeffiné játszotta s a Benkó Jolánét Lévy Ilon; a sugólyukba meg beletöltötték Benkó Jolánt.

Felelős szerkesztő:

Dr. BALOGHY ERNŐ,

köz- és váltó-ügyvéd.

Laptulajdonos és kiadó

BITTERMANN NÁNDOR.

HIRDETÉSEK.

Hirdetmény.

Alulírott takarékpénztár ezennel közhírré teszi, hogy a Gromon- és Zrinyi-utca sarkán levő bérházában (volt Kaufmann-féle ház), eddig Gross Sámuel által bérben birt egy nagy

bolti helyiség,

a hozzátartozó

mellékszoba és egy pince-helyiséggel

együtt folyó évi május hó 1-étől fogva bérbeadatik.

Bővebb értesítést ad a

Zombori takarékpénztár.

16926. sz.

tkvi 1894

Árverési hirdetmény.

A zombori kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Tokos Márton végrehajtónak Tokos szül. Takács Katalin végrehajtást szenvedő elleni 200 frt tőkekövetelés és járulékaik iránti a végrehajtási ügyében a zombori kir. törvényszék (az apatini kir. járásbíró) területén levő, Bogojeva határában fekvő, a bogojevai 204. sz. betétben foglalt s Tokos szül. Takács Katalin nevén álló A. 1. sorsz. 841. hr. sz. 1096 □ öl térnagyságú szőlő birtokra 368 frtban; A. 2. sorsz. 849. hr. sz. 1431 □ öl térnagyságú szőlő birtokra 342 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1895. évi január hó 23-ik napján délelőtti 10 órakor Bogojeva községében tartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becsárának 10% át vagyis 36 frt 80 krt és 34 frt 20 krt készpénzben, vagy az 1881. LX. t. c. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. november 1-én 3333. sz. alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. c. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Zomborban, 1894. évi október hó 27-én.

A zombori kir. törvényszék mint tkvi hatóság.

Radány Péter,
kir. trvszéki bíró.

8371. sz.

tkvi 1894.

Árverési hirdetmény.

A topolyai kir. járásbíró mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a bács kulai takarékpénztár és csatlakozott ó-moroviai szegény alappénztár végrehajtónak Bergl Fülöp és neje végrehajtást szenvedők elleni 1100 és 230 frt tőkekövetelés és járulékaik iránti végrehajtási ügyében a szabadkai kir. törvényszék (a topolyai kir. járásbíró) területén levő, Ó-Morovica községben fekvő, az ó moroviai 628. sz. tjkben végrehajtást szenvedettek nevén álló A. I. 656. hr. sz. 596 ö. i. sz. a foglalt ingatlanra és tartozékára Berényi József budapesti lakos kérelmére a 4741/1894 sz. alatt már megállapított alapárverési feltételek mellett, az utóajánlati végrehajtási árverést 336 frt ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1895. évi január hó 29-ik napján délelőtti 10 órakor Ó-Morovica községében tartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul eladatni nem fog.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlan becsárának 10% át vagyis 33 frt 60 krt készpénzben, vagy az 1881. évi LX. törvények 42-ik §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. november hó 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. c. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Topolyán, a kir. járásbíró mint telekkönyvi hatóságánál 1894. évi december hó 11. én.

Malonyay Ignác,
kir. járásbíró.

Hirdetmény.

Alulírott községi elöljáróság részéről ezennel köz-
birre tétetik, miszerint az ital- és fogyasztási adók
(regále) házilag való kezelése mellett egy behajtó ellen-
őrré lévén szüksége, az ezen állásra jelentkezők kérvé-
nyeiket **folyó évi január hó 20-áig** adják be.
Az állás javadalmazása évi 300 frtból áll, amelyért
a megválasztandó ellenőr szabad óráiban a községi
végrehajtói teendőket is teljesíteni köteles lesz.
A megválasztott állását rögtön tartozik elfoglalni.
Kiszács, 1895. évi január hó 4-én.

3-2

Az elöljáróság.

Alkalmazást nyer.

Filipova községben egy az adóügy-
ben járatos egyén, ki a végrehajtói
teendőket is tartozik elvégezni, 500
frt évi fizetés mellett azonnal alkal-
mazást nyerhet.

3-1

2099. szám.

kig. 1894.

Pályázati hirdetmény.

Nádaly községében tisedésbe jött egy rendőr-
vezetői, két lovas és egy gyalogrendőri állásra — mely-
lyel a rendőrzet 200 frt, a lovas 230 frt és a gyalog-
rendőr 170 frt évi készpénz fizetéssel van összekötve —
ezennel pályázat hirdetnek.

Pályázni szándékozóik kötelesek igazolni, hogy:
1. magyar honpolgár,
2. védkötelezettségének megfelelt, a 24-ik életévét
betöltötte, a 60-ikat pedig még el nem érte,
3. feddhetlen erkölcsű, teljesen rovatlan előéletű,
4. törvényhatósági orvos által kiállított bizonylattal,
hogy teljesen egészséges,
5. írni, olvasni tud és a községben divó nyelveket
(u. m. szerb, magyar) bírja,
6. a rendőrzetűre nézve megkívántatik a magyar
nyelvnek szó és írásban való tökéletes bírása, hogy az
előírt írásbeli teendőket biztosan végezhesse.

A kiszolgált altisztek és a kir. csendőrök előnyben
részesülnek.

A felszerelést és a ruházatot a község adja.
A lovas rendőrök hátsó lovat sajátjukból besze-
rezni és eltartásukról gondoskodni tartoznak.

Pályázati kérvények alulírott elöljárósághoz **1895.
évi január hó 25-ig** nyújtandók be, később
érkezők figyelembe nem fognak vétetni.

Megjegyeztetik, hogy a község képviselőtestülete
folyó évi december hó 3-án 13/községi. szám alatt hozott
határozatával a rendőrzetű és két lovasrendőrnek havi
fizetését 25 frt és a gyalogrendőr fizetését havi 20 frtban
állapította meg; mely határozat törvényhatósági jóvá-
hagyás végett immár felterjesztetett.

Kelt Nádalyon, 1894. évi december hó 28-án.

Schindler Antal, **Sztrainsics Péter,**
jegyző. 3-1 bíró.

19537. sz.

tkvi 1894.

Árverési hirdetmény.

A zombori kir. törvényszék mint telekkönyvi
hatóság közhírré teszi, hogy Perlesz Amália végre-
hajtónak Sztójsits Szóka férj Utvits Brankóné végre-
hajtást szenvedő elleni 94 frt 03 kr tőkekövetelés és
járuléki iránti végrehajtási ügyében a zombori kir.
törvényszék és kir. járásbíróóság területén lévő, Zom-
borban fekvő, a zombori 30. sz. tjkvben A. 1. sor (8720-8726.)
hr. sz. a foglalt 3 h 863¹/₁₂ öl ingatlanból Sztójsits Szóka férj
Utvits Brankóné megillető ²/₁₆ birtokjuttalékra 404 frt 50 krban;
továbbá a zombori 2406. sz. tjkvben A. 1. sor (8720-8726.)
hr. sz. a foglalt 1 h 1362¹/₁₂ öl ingatlanból Sztójsits Szóka férj
Utvits Brankóné megillető ²/₁₆ birtokjuttalékra 98 frtban;
továbbá a zombori 4970. számú tjkvben A. 1. sor 8712 b hr. sz. a foglalt 1127¹/₁₂
öl ingatlanból Sztójsits Szóka férj Utvits Brankóné megillető
²/₁₆ birtokjuttalékra 47 frt 12¹/₂ krban; továbbá a zombori 6725.
sz. tjkvben A. 1. sor 8712 a hr. sz. a foglalt 2 h 1096¹/₁₂ öl
szántóból Sztójsits Szóka f. Utvits Brankóné megillető ²/₁₆
birtokjuttalékra 77 frt 12¹/₂ krban; s végül a zombori 7102 sz.
tjkvben A. 1. sor (8716-8717.) hr. sz. a foglalt 1115¹/₁₂ öl
szőlőből Sztójsits Szóka férj Utvits Brankóné megillető ²/₁₆
birtokjuttalékra 94 frtban ezennel megállapított kikiáltási
árban az árverést elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt
ingatlanok az **1895. évi március hó 30-ik napján délutáni 3 órakor**
ezen telekkönyvi hatóság árverési termében megtar-
tandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási
áron alul is eladatni fognak, azonban ezen árverés
által az elárvereztetni rendelt ingatlanokra özv. Sztójsits
Miklós né szül. Szablyicza Maria javára 4830/1894.
tkvi sz. a bekebelezett özvegyi haszonélvezeti jog nem
érintetik.

Árverezni szándékozóik tartoznak az ingatlanok
becsárának 10%-át, vagyis 10 frt 45 kr, 9 frt 80 kr,
4 frt 72 kr, 7 frt 72 kr és 9 frt 45 kr készpénzben
vagy az 1881. LX. t. c. 42. §-ában jelzett árfolyam-
mal számított és az 1881. november hó 1-én 3333. sz.
alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában ki-
jelölt óradékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez
letenni, avagy az 1881. LX. t. c. 170. §-a értelmében
a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről
kiállított szabályszerű elismervényt átszoigáltatni.

Kelt Zomborban, 1894. évi december hó 14-én.

A zombori kir. trvszék mint telekkönyvi hatóság.

Radány Péter,
kir. törv. bíró.

ÜZLET-MEGNYITÁS.

A ZOMBORI
VIDÁKOVITS GYÖRGY
rőfőskereskedő-üzlet

újólag megnyilt.

Felhivatik a közönség figyelmére, hogy ezen üzletben a **legjobb izlésnek**
és **legújabb divatnak** megfelelő áruk **igen jutányos áron** kaphatók.

3-2

Meghívó.

A csantavéri takarékpénztár részvényfársaság
folyó évi január hó 27-én délután 2 órakor
a takarékpénztár igazgatósági tanácstermében tartandó
IV-ik évi rendes közgyűlésére
a t. c. részvényesek tisztelettel meghívotnak.

A közgyűlés tárgyai:

1. Az igazgatóság és felügyelőbizottság jelentése a lefolyt üzleti évről.
2. A mérleg előterjesztése, nyereség felosztása és a felmentvény megadása.
3. Jegyzőkönyv hitelesítésére 2 részvényes kijelölése.
4. Időközben alapszabályszerűen bejelentett indítványok.

Csantavér, 1895. évi január hó 7-én.

Az igazgatóság.

Megjegyzés: Az alapszabályok értelmében csak oly részvényes gyakorolhatja a közgyűlésen akár szemé-
lyesen, akár meghatalmazottja által szavazati jogát, ki részvényeit, még le nem járt szelvényekkel együtt, 3 nappal
a közgyűlés előtt a társaság pénztáránál letétbe helyezi.

Mérleg-számla.

V A G Y O N		frt	kr	T E H E R		frt	kr
1	Készpénz	8088	86	2	Részvénytőke	30000	—
4	Váltótárca	118187	—	22	Tartaléktőke	1960	55
42	Heti betét kölcsön	25	—	3	Betétek	55346	76
28	Óvadéki értékpapírok	1000	—	42	Heti betétek	2751	25
18	Felszerelés és irodaszakozók	409	32	20	Visszlezámitolt váltók	31685	—
12	Folyószámlai adósok	346	52	29	Óvadékok	1000	—
36	Letét giró számlán	100	—	38	Fel nem vett osztalék	28	—
19	Előleg folyó költségre	10	—	24	Átmeneti kamatok	725	88
					Egyenleg mint nyeresemény	4669	26
		128166	70			128166	70

Csantavér, 1894. évi december hó 31-én

Dr. Békeffy Károly s. k.,
igazgató.

Szokola Gyula s. k.,
aligazgató.

Magosy Ferenc s. k.,
pénztárnok.

Gottlieb Adolf s. k.,
könyvelő.

PLUTOS

kitűnő izomerősítő bedörzsölés, verseny, futó,
gazdasági lovak s egyéb gazdasági állatok részére.

*Preservatívumként használva az izmokat rugalmassá
s az állatot kitartóvá teszi.*

Fáradtság, kimerülés, izületi s izomcsúz vagy lobos bántalmaknál, ugy-
szintén sántaság, merevség és vállbénaság eseteiben egészen biztosan hat
Az állatok izomzatában a fáradtság, ellankadás folytán tudvalevőleg
tejsav képződik, ha az elernyedtt állatok végtagjai, a mellékelt utasítás
értelmében, bedörzsöltenek ezen szerrel, a képződmény gyorsan fel-
szívódik s az izmok rugalmassága gyorsan visszatér.

100-18

E megbecsülhetlen gazdasági kincs egyedüli raktára:

TÁRCZAY ISTVÁN

GYÓGYSZERTÁRA ZOMBORBAN.

Egy üveg ára 1 frt 20 kr. 5 üveg ára 5 frt.

10033. sz.

kig. 1894.

Pályázati hirdetmény.

A megtresedett Szilbás és Paraga községekből álló
Szilbás község székhelyvel rendszeresített és 800 frt
évi készpénz fizetés, ingyen kiszolgáltató fuvar és
községi szabályrendelettel megállapított látogatási díjak
szedhetési igény jogosultsággal egybekötött körorvosi
állásra ezennel pályázatot nyitok és felhívom pályázni
óhajtókat, hogy az 1883. évi I-só, illetve az 1876. évi
XIV. t. c. értelmében felszerelt folymatványukat leg
később **1895. évi január hó 25-ig** bezárólag hoz-
zám annál inkább benyújtsák, mert a később érkező
kérvényeket figyelembe venni nem fogom.

N.-Palánka, 1894. évi december hó 27-én.

Csupor,
főszolgabíró.

3-2

33. sz. 1895.

Hirdetmény.

Az apatini magy. kir. erdőhivatal részéről közhírré
tétetik, hogy az első és második árverésnél el nem kelt
apatini „Mehes“, karavukovai „Kamaristyei“ és bukini
„Felső sziget“ nevű lágy erdei 1895. évi vágások fája-
nak tövöni kibaszálása felsőbb jóvábagyas fentartása
mellett **folyó évi január hó 15-én délelőtti 9
órákor** az alulírott erdőhivatal irodájában árverés utján
a legtöbbet ígérőnek eladatni fognak.

Az árverési és szerződési feltételek, valamint a
vágások részletes becslési ára az alulírott erdőhivatalnál
és az illető erdőgondnokságoknál a szokásos hivatalos
órákban megtudhatók.

Apatinban, 1895. évi január hóban.

Magy. kir. erdőhivatal.